

Foto: Pixabay

Nytårslæs debutroman fra en uforudsigelig forfatter

Connie Bork

Benjamin Koppels roman *[Annas sang](#)* er i den grad inspireret af fortællinger, som de florerer inden for murene og ude på gaden. Der er sans for onelinere både i hverdags sproget og i en scenisk tilspidset situation og selvfølgelig er der øre for refræner og sanglinjer.

Men romanen vil mere end den drøje humor og uhøjtidelige tone, den vil dybt ned i en personkarakteristik, ikke kun af hovedpersonen Hannah, men også hendes mor Bruche. Romanen vil et sammenhængende, imponerende og engagerende mor-datter portræt, og den vil mere end det, gabe over 90 år, fra 1929 til 2019, en turbulent tid, hvor det bliver muligt at vise sproget for den krævende sorg og den ukuelige længsel, de mest besværlige og uforudsigelige følelser. Som det bliver sagt: Det meste kan skjules, på nær kighoste og kærlighed.

På den lange bane får vi meget at vide om Hannahs jødiske liv. Hun drømmer om at blive pianist, men ender som hustru i Paris i et arrangeret ægteskab. Men Hannah har en stor ting i sit liv: Musikken og Brahms især. Romanen har et så fint, præcist og mejslet sprog, når musikken får lov at brede sig. Benjamin Koppel formår at overraske i ryk på ryk i debutromanen. Koppel er en uforudsigelig forfatter.

Læs også Johanne Schmidt-Nielsens omtale af bogen: [Tak for bogen, Benjamin Koppel • POV](#)